

Det vilde vejr

på den svenske østkyst

Sommerturen gik i år til det Svenske øland som er et virvar af klippeøer langs østkysten, centeret om Gryt skærgård. En 6 dages tur planlagt af Birgitte Andreasen. Derudover var vi Peter Ramer, Leif Rygaard, Niels Larsen og Svend Mortensen. Bent Olsen, var med i planlægningen, med måtte melde fra.

Det var 32 graders varme, da vi kørte der op, og vi vidste vel godt at der var et lavtryk på vej med følgende temperaturfald. På turens sidste dag var temperaturen faldet til 12 grader. Et større fald end vi havde forestillet os. Starten var en campingplads 8 timers tur hjemmefra, med campingvogne, telte og små hytter, og masser af børn og forældre der stille nød det varme vejr. På en måde er deres stationære ferie meget anderledes end vores tur, der konstant er ny steder, nye områder og nye overraskelser.

Det var vestenvind, da vi havde tømt traileren og pakket kajakkerne. Det betød at vi havde vinden i ryggen for første og sidste gang på turen.

Skærgården på østkysten af Sverige består af mange bevoksede øer i forhold til den Svensk vestkyst. Her er klippeøerne dækkede med træer og buske, samt tykke og tynde oldgamle mosarter i næsten alle farver, og på de mere vandrette steder tykke lav arter, hvor det er som at gå på en skumgummimadras.

Turen er startet og det er vildt dejligt at være på vandet igen, efter de mange hjemlige forberedelser til turen og den lange kørtur.

Forventningerne til denne årlige sommertur er store, fordi vi gennem årene har oplevet så meget. Det er betagende,

spændende, vi er her endeligt så lad turen begynde. Gensynet er godt, det lever op til vores forventninger, og dagen er lidt berusende. Et mindre problem var at vi senere på dagen ikke kunne finde den planlagte lejerplads. Lidt sulten bliver man jo og dagen gik på held medens vi cirkledede rundt mellem øerne. I mangel af Bent var Peter valgt til rutefører, og Birgitte til pladsfinder. Hvis nogen kan det er det Birgitte. Hun har fundet de flotteste pladser gennem årene, også når alle vi andre havde givet op. Og typisk, efter endnu en runde, fandt Birgitte stedet (Göstas Holm). Vi var flere der havde været her nogle år tidligere, men alligevel, det kan være svært finde stederne. Aftensmaden var i år

planlagt, så hver ville komme med en vegetarisk ret, og Birgitte brillierede på denne første dag med laks i porresovs. Det blæste 12m.sek her og nu, og vejrmeldingen for næste dag var vindstyrke på 19 m.sek. Det er et stort spring fra 12 til 19 m.sek, så efter en grundig vurdering, valgte vi for første gang, at vi blev her på stedet den næste dag.

Medens vinden tiltog i styrke, benyttede flere af os lejligheden til at flytte teltene til sikrere steder.

Det er en lille ø, hvor det tager 3 kvarter at gå rundt. Vi kom rundt nogle gange, og selv med en god bog følte det som en lang dag. Til aftensmaden fandt vi et sted med læ, nogle lune klipper og solnedgang, hvor Niels serverede en dejlig ret baked beans.

En dag mindre betød at de planlagte ruter ikke længere passede. Sejlede vi til yder positionen, oppe nord på kunne vi ikke nå hjem igen. Det blev et kompromis mellem nogle planlagte strækninger

kombineret med nye lægvide muligheder. Peter kom på banen, med kort og GPS, fordi det er næsten umuligt ikke at fare vild mellem de mange øer. Efter noget studeren, mente Peter at kunne kombinere ruterne, og finde lægvide, nye og ændrede ruter. Vejrudsigten lovede nok af vind, og regn fra kl.12:00 og de næste 10-12 timer, og

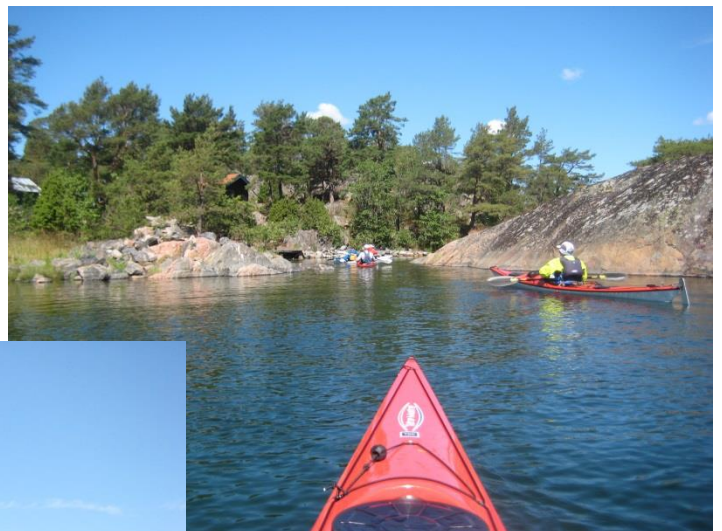
der var to kendte lejr muligheder på ruten. Godt våde og forblæste, uden frokost og andre pauser, cirklede vi rundt efter den første plads (Torrö), uden held. Vi sejlede videre nordpå, medens vi spejdede efter mulige pladser, og sendte nogle ud til de få alternativer omkring os, fordi øerne var umulige at komme op på. Den sidste mulighed var en meget forblæst ø (Lövskär), der ifølge Birgittes erindring var svær at finde egnede teltpladser på. Øen vi fandt var forblæst og næsten gold, og uden synlige adgangsmuligheder. (Det betyder at vi trætte og våde skal hele veje tilbage, og det er ved at blive mørkt). På endnu en afstikker fra Peters side fandt han en minimal lille indsejling og lidt bevoksning,

på den anden side. Med lidt bump på de mange klipper kom vi ind, og fik kajakerne bugseret op på klipperne, rimeligt i læ. Mossene var fjedrende tykke på mange af stederne, men der var små pladser, så vores telte kunne Peter reddede os endnu en gang, for det var hans maddag, og vi fik en lækker rygende varm linseret. Vi sov rigtig godt til regnens stille prikken på teltdugen. Næste morgen blev der tørret tøj, og solen strålede og lunede.

Vi besluttede at lave en dagstur i de skønne vejr, som vi blev belønnet med, og beholde pladserne her på øen. Det var rigtig ferie vejr, og vi lappede det bare i os, medens vi sejlede Peters alternative ruter i det nordlige område af øgrupperne (omkring St. Askö). puttes ind her og der. Niels havde en let presenning med, han fik op at hænge, og

skabte noget læ for blæst og regn.

Holdet: Leif, Svend, Niels, Birgitte og Peter

I land igen om aftenen efter en god dag, tryllede Leif under meget grin og sjov, en middag sammen af spidskål, frisk ingefær, lidt marineret fisk serveret på tortillaer.

For at få lidt varme i kroppen gik vi en tur øen rund. Noget af det flotteste vi endnu havde set i mangefarvede mosarter der dækkede store stenarealer, og lav forekomster der kompletterede mos og de vilde blomster der stod i revneren, i klippeblokkene. Vi sov rigtig godt medens resten af tøjet tørrede rundt omkring på snore eller pyntede på træerne ved teltene. Og hvad så.... De næste dage ville blive med rigelig blæst og regn om aftenen,

og NV-vind . Det betød kraftig modvind på resten af turen, mod pladsen hvor vi startede. Det ville være en ret lang tur, og kunne vi nå det før regnen for alvor satte ind? Vi bestemte os for at tage en beslutning ved frokosten. Til frokosten fandt Birgitte et sted med lune klipper der hævede sig i terrasser som lune granitmøbler (Rågö). Afgørelsen blev at vi ville sejle igennem i den besværlige nordlige retning, og tage det vind og regn der kom, og så overnatte på campingpladsen (Gudinge

Camping) til hjemtur næste morgen. Peter førte os sikkert frem ad Bent's planlagte hjemrute, en smuk varieret siksak tur der beskyttede os mest muligt, med små pauser i kajakkerne på rolige steder, og så for fuld kraft på over de åbne steder. Taktikken lykkedes, med et par ekstra pauser ude af kajakkerne, for at aflaste de efterhånden ret ømme bagdele. Hen under aften kunne vi næsten skimte lejrpladsen et godt stykke længere fremme. Vi var der.. næsten. Jeg tror vejrguderne opdagede vi havde snydt

dem, for så kom de sidste vindstød, der virkelig trykkede til.

Vi landede fint, glade og flade, og stolte over den vellykkede lange turdag. Campingpladsen vi forlod med et mylder af mennesker var nu øde. Lejerledelse fik vi lige fat i før de kørte hjem, og teltene fik vi lov til at placere i mellem pladsens servicebygninger, hvor der var læ. Og der var varmt bad, med to poletter af 4 min til hver.

Birgittes aftensmad var pasta-gryde med tun og kapers (Bent Olsens opskrift). der blev lavet i et fiskerensnings læskur/udekøkken.

Vi spiste med det meste af det tøj på vi havde.

Med alle besværlighederne taget i betragtning, var der bred enighed om at det var en fantastisk tur, vildt, udfordrende, på et oplevelsesrigt niveau. Og et rigtig godt sammenhold, i de mange beslutninger der skulle tages. Jeg glæder mig til næste år, men nye kajakeventyr, hvor solen skinner hver dag og der er medvind...måske.

Tak for turen. Svend

Ruten, som den endte med at se ud!

